
DENKEND AAN OUD ZUID

Het heilige land.

Recht tegenover de hoofdingang van de Obrechtkerk ligt de Palestrinastraat.

Vroeger als katholiek jongetje las ik altijd Palestinastraat.

Palestina leerden wij namelijk op school was " Het Heilige Land " en het leek me daarom logisch dat bij een katholieke kerk een straat lag die naar dat land genoemd was. Fout dus, niks heilige land. Alhoewel! De componist Palestrina zong jarenlang voor de Paus en kreeg rond 1580 zelfs de eretitel "componist van de pauselijke hofkapel". Behoorlijk katholiek dus en toch een beetje heilig.

Maar goed de Palestrinastraat bestond deze maand honderd jaar.

Tijden terug was de buurt al bestookt met folders waarin het eeuwfeest aangekondigd werd en vandaag was het dan zover.

Het wijkservicecentrum aan de Obrechtstraat was er klaar voor.

Bureautafels volgeladen met plakjes leverworst, stukjes kaas, olijven, flessen wijn, frisdrank en pindanootjes straalden gastvrijheid uit en stapels gedenkboeken wachtten vol spanning op ongeduldige lezers.

De schrijver E.J Weterings leest nog even in zijn eigen boek, de vaste wijkwethouder voor toespraken en openingen kijkt haar tekst na en de eerste stukjes worst en kaas worden door het serviceteam voorgeproefd.

Er ontstaat een blije stemming.

Met de eerste Palestrinabewoners komt, boven op die blijheid, een vleug opgetogenheid binnen waaien.

Hun straat!, zo oud! zo beroemd en al een eeuw lang zo deftig!

En wie hebben daar niet allemaal gewoond?

In het benedenzaaltje wordt het allemaal nog eens uitgelegd en alle beroemde, beruchte en bekende Nederlanders die ooit Palestrina bewoonden passeren het dia-scherm.

Wim Hora Adema, Paul de Groot, Gerrit Kouwenaar, Jacob Israel de Haan en nog heel veel anderen.

Als straat en huisnummer van een beroemdheid genoemd wordt, zie je huidige bewoners groeien.

Je bent dan zelf wel niet zo bekend, maar toch; zo'n beroemde voorbewoner is ook niet niks.

Zelfs een moordnares als voorbewoner geeft enige status.

Na de hapjes, de drankjes en de dia's is het de beurt aan de boeken.

Voor twaalf en een halve Euro, geen geld, koopt elke Palestrinabewoner een boek.

Velen kopen zelfs vijf of tien boeken die ze opsturen naar ver weg wonende familieleden en vrienden.

De laatste wijn wordt ingeschonken, de laatste kaas en worst ongemerkt weggekauwd en langzaam loopt het zaaltje leeg.

Opgetogenheid verglijdt naar tevredenheid.

Op naar het volgende eeuwfeest.